

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matte.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

NEW YORK, 15. LISTOPADU 1893.

Adresa :
— „Sokol Americký“, 408 E. 71st Street, —
New York.

Národu českému na pomoc!

Radostí naplňuje nás skutečnost, že již na několika stranách panuje ruch čelící k tomu, aby statným bojovníkům za práva národa českého, kteří stali se a ještě se stanou oběťmi násilnické vlády, poskytnuta byla pomoc mravní i hmotná. Sokolstvo americké připravuje se k dílu záslužnému, chystá se osvědčiti skutky platnými bratrství své k národu českému, lásku k svobodě, soucit k utlačovaným! Neklamali jsme se, že Sokolstvo naše povinnosti své zná, i že je plniti chce.

První k záslužnému dílu přikročil český Sokol Plzeňský v Chicagu. Nadšeným svoláním pozval všechny Sokoly Chicagské do schůze v síni své na Ashland Ave., na neděli, 29. října. O jednání schůze podáváme následující vyňatky z „Den. Hlasatele“:

„První řečník Sokol Pecka ličil truchlivé postavení všech těch, kdož se do spárů rakouských diktátorů dostanou a vysvětloval, že nejlépe lze prospěti bojovníkům ve staré vlasti podporováním uvězněných i rodin jejich.

„Sokol K. Štulík nabádal k ráznosti a obětavosti. „My všichni“ pravil, „seslabili jsme řady bojovníků vlasti české svým vystěhováním. Nyní jest povinností naši nahraditi to takovým způsobem, jakým nám možno vlasti prospět.“ Vysvětloval, že prohlášení výmínečného stavu nad Prahou přivedlo americké Sokoly k napravení toho co bylo zanedbáno při sjezdu Nár. Jed. Sokolské odepřením peněžní podpory účelům staré vlasti. Na konec projevil náhled, že nutno jest zorganizovati spolky a jednotlivce česko-americké v mocné těleso, které by každé hnutí uvědomělosti a pokroku schudlé, zubožené vlasti naší podporovalo.

„Když bylo vyměněno ještě několik náhledů, podán byl návrh Sok. Čermákem, aby všechny sokolské sbory chicagské vyzvány byly zvolit si po pěti členech do vý-

born, jemuž by dáno bylo na starost, učinit všechno to, co ve schůzi té učiněno nebylo, totiž zorganizovat ze sborů sokolských podpůrnou jednotu, která by příspěvky sbírala a do staré vlasti posílala, ovšem s náležitou pozorností, aby bylo pravému účelu poslouženo. Výbor má rozhodnouti, budou-li k jednotě přibírány také spolky nesokolské, ač se ponechává těmto na vůli založiti si vlastní organisace. Tento návrh přijat, načež usneseno uveřejniti svolání v časopisech a ujistiti bratry zámořské o nejsrdečnějších sympatiích. Obeslání sborů sokolských svěřeno úředníkům této schůze, předsedovi Rud. Hurtovi a tajem. Voborskému, a usneseno odbývati první schůzi výborovou za čtrnáct dní. Sbor Slov. Lípa oznámil, že hodlá darovati \$100.“

Výbor v této schůzi zvolený v několika dnech na to vydal se žádostí o otisknutí ve všech čes.-amerických listech následující

Provolání k veškerému lidu česko-americkému.

Synové a dcery národa českého!

Po nějakou dobu docházejí z drabé vlasti naší zprávy nanejvýš truchlivé, neboť zápas statečných zástupců národa má za následek opětne pronásledování těch, kteří stáli v popředí spravedlivého boje za svobodu a právo! Jsme jisti, že není jediného Čecha, jediné Česky, kteří by s vřelou účastí nesledovali tento tuhý boj a kdo nepřál by si, aby krutý zápas ten skončil vítězstvím práva, vítězstvím spravedlnosti, vítězstvím věci české?!

Mužové národa, stateční bojovníci naši vydávají v nynějším stavu nejenom sebe v nebezpečí, ale oni obětují i blaho svých rodin, neboť mnozí z nich nevládnou statky pozemskými a když se octnou v mocí úřadů rakouských zůstanou rodiny jejich bez živitelů. Kdo z nás chtěl by klidně divati se na tak těžký boj, kdo nebyl by ochoten hřívnou nějakou přispěti k ulevení bídě těch rodin, které

v nynějším boji ponechány budou svému osudu? Jaké bychom to byly děti, kdybychom nečinně dívali se na krutý boj, jaký nyní podniká matka vlast za své osvobození?!

Leč máme za to, že není třeba plýtvati frázemi, aby lid náš povzbuzen byl k nějaké činnosti. Jsme přesvědčeni, že každý Čech a každá Češka s ochotou přispěje hřívnou svojí, ale scházelo zde těleso, které by příspěvky sbíralo, těleso, na které může se každý s důvěrou obrátit, a aby nějaká činnost již zahájena byla, činí Sokolstvo chicagské první krok a obrací se touto cestou na ostatní vlastence, aby je v podniku jeho podporovali.

Podotýkáme výslovně, že stojíme na stanovisku ryze humánním, že jedná se nám na prvním místě o podporu rodin uvězněných, tak aby stateční bojovníci naši v zápasu neochabovali, aby v boji započatém nebyli nuceni ohlížeti se na své rodiny, aby sílení byli vědomím, že budou-li oni na čas zbaveni svobody, že zámořští Čechové budou pečovat o to, aby rodiny jejich netrpěly nedostatkem.

Ve schůzi zástupců jednot sokolských bylo uzavřeno, aby každá jednota chicagská zvolila a pověřila pět členů, kteří utvoří ústřední výbor, jenž bude sbírat příspěvky a naznačí cestu další práce.

Oznamujeme krok tento veřejnosti české v naději, že nalezneme hojnost následovníků, že organizace takové budou zakládány i jinde a že nebude jediné české bytosti, která by nebyla ochotna, byť hřívnou sebe menší přispěti na podporu rodin statečných bojovníků za práva národa českého.

Jakmile výbor v Chicagu bude náležitě organizován, bude o tom podána veřejnosti zpráva a končíme provolání toto v naději, že slova naše naleznou ohlasu ve všech srdcích českých a že společným heslem nás všech bude: Pomoc těm, kteří v započatém boji budou trpěti!

Za Sokolstvo Chicagské

V ý b o r .

V těchto dnech tedy, co časopis náš uzavíráme, odbývají delegáti sokolských jednot Chicagských schůze své, i těšíme se, že v čísle příštím bude nám lze již referovati o úplné organizaci hnutí tohoto.

Leč i na jiných místech šlechetného díla pilné ruce se chápou.

Výbor mohutné jednoty Newyorské o věci té již jedná a zajisté že do valné hromady, jež příštího týdne se odbývá, přijde již s plánem propracovaným.

V Omaze též utvořil se ze zástupců tamních spolků výbor, jenž si již program vytknul a Nár. Jed. Sokolskou v díle tomto podporovati chce.

Z časopisů česko-amerických (pokud nás docházejí) nejhorlivěji myšlenku tuto podporují „Pokrok Západu“, jenž již před námi horlivě o zřízení ligy se zasazoval, a „Denní Hlasatel“, začez jim budiž jmenem lidskosti vřelý dík.

Doufáme, že v čase co nejkratším v š e c h n y časopisy česko-americké zahájí sbírky na podporu spravedlivé věci české. My sbírku zahajujeme a kvitujeme: Redakce „Sok. Amerického“ \$10.00

Přispívej každý tam, kam nejlepší příležitost máš, buď časopisům neb výborům k tomu ustanoveným, při-

spívejme ale všichni a tak dlouho, dokud svatý boj národa našeho nebude dobojován.

Ku konci podáváme návrh, aby k fondu tomuto z pokladny Nár. Jed. Sokolské vyplaceno bylo tisíc dolarů. Očekáváme, že některá jednota návrh tento za svůj přijme, souhlas dostatečného počtu jednot si získá a výk. výboru jej zašle, aby k odhlasování všem jednotám jej předložil.

Na prej! Tužme se!

Turnéřské závody

odbývané v Milwaukee, Wis., 21.-25. července t.r.

(Napsal K. Štulík)

Podáváje stručnou zprávu o turnéřských závodech letos v červenci v Milwaukee pořádaných, poznamenávám, že nebylo možno pro nával jiné látky do orgánu našeho v měsících právě minulých zprávě o ukázce cizí činnosti místa zjednatí.

Zmíněné závody pořádala Severoamerická turnéřská jednota i byly to její 26. závody.

Přihlášeno k nim bylo 3084 cvičenců.

Největší počet cvičících při dřívějších závodech Sev. Am. Tur. Jed. byl 1300. Byly dle toho Milwaucké letošní závody turnéřské největšími co do počtu cvičících i máme za to že větší slavnosti tělocvičné nad zmíněnou v Americe dosud pořádáno nebylo.

Cvičiště nalezalo se na místě našim Sokolům dobře známém, zaujímavší míčovnu sousedící se střeleckým parkem, v němž před 2 roky odbývány naše závody. Park jmenovaný spojen byl s míčovnou a v té upraveno cvičiště tak dokonalé, jaké jen lze si přát. V parku střeleckém nalezalo se druhé mnohokrát menší cvičiště, ono, na němž my před dvěma lety jsme cvičili; mezi oběma cvičišti nastaveny byly dřevěné baráky, v nichž ubytování byli cvičenci a to dosti pohodlně, mnohem pohodlněji než dalo by se při příležitosti takové očekávat. Zde nastaveny byly jídelny a nálevny.

Pořad 26. závodů turnéřských byl následující:

Dne 21. července.

Vítání příbylých hostí. O 3. hod. odpo. prohlídka cvičiště. O 3.30 schůze soudců a technického odboru. O 8. hodině večer pochodový průvod městem. O 9. hod. pačátek večerní slavnosti ve výstavní budově, kde uvítání byli turnéři předsedou slavnostního výboru, Emilem Wallberem, majorem městským a guvernerem státu Wisconsinu, načež osloveni byli předsedou S. A. T. Jednoty H. Braunem.

Dne 22. července.

O 5. hodině ráno budíček. Od 6. do 7. hod. snídaně. O 8. hodině závody v plování v Rohnově plovárně. Od 8. do 12. hodiny závody v šermu a v kroužení kužely. Od 11 hod. 30 m. do 1 hod. oběd. O 2. hod. slavnostní průvod. O 4. hod. 30 m. veřejné cvičení 3000 žáků a žaček veřejných škol Milwauckých.

O 5. hodině pokračování závodů v šermu a v zápasu. Od 6 do 7 hodin večere. Večer odbývány ve výstavní budově závody v deklamování, v zpěvu a v řečnění bezpřípravném a oznámena jmena soudců.

Dne 23. července.

O 5. hodině budíček. Od 5 do 6 hodin snídaně. Od 6 do 7 hodin 30 m. zkouška na cvičení tyčemi a zpěv. Od 7 do 8 hodin zkouška na cvičení činkami veteránských čet. O 9 hodině začátek sborových závodů ve 3 odděleních. Od 10 do 12 hodin schůze nejstarších členů S. A. turnéřské jednoty. Od 12 do 2 hodin oběd. Od 2 do 4 hodin pokračování sborových závodů. O 4. hodině 30 m. cvičení činkami, 300 veteránů. V 5 hodin 30 m. cvičení tyčemi, 3000 cvičenců. Sborový zpěv s průvodem hudby.

Od 6 do 7 hodin večere. O 8. hod. veřejné cvičení chovanců Milwauckých turnéřských sborů. Pak kroužení kužely damských sborů.

Dne 24. července.

O 5. budíček. Od 5 h. 30 m. do 6 h. 30 m. snídaně. O 7. hod. závody jednotlivců v 36 odděleních. Od 12 do 2 hod. oběd. Od 2 do 4 pokračování v závodech jednotlivců. O 4. h. cvičení lidová. Závody veteránských čet na cvičišti v střeleckém parku. Od 5 do 7 hodin veřejné cvičení.

Prostná cvičení 500 děvčat. Cvičení činkami 300 záků. Kroužení kužely damských sborů. — Od 6 do 8 hodin večere. Od 9 hodin veřejné cvičení. Cvičení tyčemi 3000 cvičenců. Sborový zpěv cvičenců. Cvičení 100 čet na náradí. Skupiny.

Dne 25. července.

Dopoledne prohlídka města. Od 1 do 2 hodin oběd. Od 3 do 5 hodin odp. zkouška na výstavišti v Chicagu. Tělocvičné hry a úpolnická cvičení. Šerm provedený 150 až 200 Chicagskými turnéry. Cvičení veteránů činkami. Sborové cvičení tří prvých vítězných sborů na náradí. Volná cvičení na náradí a lidová 150 vítězných turnérů. Cvičení tyčemi 3000 turnérů.

Dne 26. července.

O 6. hodině ráno odjezd do Chicaga.

Uvedený pořad, v němž vše přesně na hodinu a minutu bylo udáno ve skutečnosti dopadl jinak. Trochu více přesnosti v tom ohledu mohlo jistě býti docíleno.

Nechtěje se pouštět do podrobnějšího popisu jednotlivých částí turnéřské slavnosti, jenž nikterak není účelem těchto řádků, dotknu se pouze věcí pro nás zajímavých a v mnohém poučných. — Předseda S. A. T. Jednoty, turner Braun oslovil v předvečer slavnosti turnery mimo jiné pravil:

„Lítostí nás naplňuje, že v středu našem nemůžeme hostiti bratry turnery z Německa. Pozvání naše bylo předsednictvem německého turnérstva zamítnuto z příčin, které zdají se poukazovati, že německé turnérstvo v zásadách své jednoty od našich se odchýlilo a které skoro ukazují jakoby my jsme byli pravými vyznavači zásad našeho otce Jahna. Skoro se zdá jakoby duch, který byl v německých turnerech r. 1848, již tam byl odumřel.“

Tato poznámka málo lichotivá pro německé turnerstvo ve vlasti, jest jistě plná pravdy, jak uzná každý, kdo sleduje počínání si velkého německého národa, v němž valně odumřel smysl pro svobodu následkem touhy po panování a s ní spřaženého kletého vojákovství.

Turnerské poměry v Německu dobře ilustruje nedávné založení dělnické turnerské jednoty, jež vydává

vlastní orgán, v němž šíří pravé turnerské zásady, jimž starý Turnbund prý se odcizil.

Než k závodům samým.

Z naduvedeného pořádku vidno, že slavnosti turnerů jsou širší než naše i bylo by nám velice ku prospěchu, kdybychom přemýšleli již o tom, aby i u nás zavedeno bylo co v turnerstvu dobré nese ovoce. Náhled ten, že nesdílí se u nás jak ukázal právě minulý náš sjezd, na němž závody byly přistřiženy na místě co měly býti rozšířeny.

Turnéři hlavní váhu kladou na cvičení společná, pak na závody sborové a to tak, že závody jednotlivců zaujímají teprve místo třetí, podřízené. U nás děje se dosud naopak a přece měl by již každý z nás jen poněkud prozíravý nahlédnouti, že povzbuzováním závodivosti jednotlivců beztoho již dávno z mezí rozumných vybočí, rozšíření věci naší posloužití se nemůže. Naše závody dosud postrádají toho co závody turnerů činí nejzajímavějšími, omezeny jsou na pouhé závodění vybraných čet a jednotlivců. Nelze dobře při způsobu našeho závodění mluvit o závodech sborových, neboť nezavodí u nás sbory nýbrž jen čty zvlášť vybrané, což není o mnoho lepší závodů jednotlivců.

Pravdou jest že cvičenci naši, totiž naši závodníci, vynikají celkem nad závodníky turnéřské, v tom však nemůžeme spatřovati svoji sílu, ba spíše svoji slabost. Zkušenost musí nás poučovati o tom, že touha po dosažení vrcholové vycvičenosti jest nám jen na škodu, že ti kteří vrchole toho dosáhnou a mají příležitost ve veřejnosti se ukázati, spíše od cvičení obecnost odstrašují, než aby mu přátel získávali.

Druhou velikou výhodou turnéřských závodů jest že účastní se jich i turnéři věkem pokročilí ba i starší a to způsobem takovým, který jasně ukazuje, že tělocvik dobře hodí se i pro lidi věkem pokročilé. My dosud veteránů na závodističích neměli, a také až doposud příležitosti k závodům jsme jim nedali. Tím se stalo, že ten kdo pozoroval nás na závodističích odnesl si to přesvědčení že pěstujeme tělocvik, který hodí se jen pro svižné mladíky, kteří neobávají se obtížných a mnohdy nebezpečných cvičení.

Konečně veřejná cvičení mládeže a damských sborů se závody turnéřskými spojená doplnila znamenitě obraz činnosti, jejíž S. A. T. Jednota jest pěstitelkou a kteréž dostalo se Milwauckou slavností výrazu skvělého.

Uvedl jsem že turnéři hlavní váhu kladou na cvičení společná, a tato také byla skvoucími body jich slavností, na prvním místě pak cvičení tyčemi, jehož účastnilo se as 2200 cvičenců. Nikdy nezapomenu toho dojmu úchvatného, jaký jsem zažil patře na cvičení ta, jež provedena byla s přesností jaké nikdy a nikde před tím jsem neuzřel. Tento dojem mocný a krásný, kdy veliký ten počet statečných junáků jako jeden prováděli veškeré pohyby s přesností, o níž dosud ani představy jsem neměl, zcela vymazal nepříjemný dojem ne zcela správného nastoupení a nedostatečného vyřízení rad. Nelze vypsati pocity, jež jsem zažil patře na toto výtečné cvičení: slzy vstoupaly mi pohnutím do očí a vzpomena ve chvíli té 2. sletu všesokolského v Praze představoval jsem si jaký as teprv dojem mohutný musila tam cvičení prostná vyvo-

lati u našeho lidu, když já zde patře na cizí vymoženost společné a bratrské práce, hlubokému pohnutí jsem se neubráníl. Jedné jediné chybičky při cvičení tom jsem nezahledl.

Jak bylo možno dodělati se takového výsledku skvělého?

Nejinak než tím, že v těchto cvičeních jednotlivé sbory závodí.

U nás jsou cvičení prostná a společná věci na prosto vedlejší a proto nelze také se diviti že dosud jsme přesností v provádění cviků těch nikdy nedocílili, ani při malém počtu cvičenců. Čím pak jsou taková „hloupá“ cvičení našim výtečníkům, kteří dovedou metati různé přemety z prosta. A jakou váhu kladou mnozí naši cvičitelé na cvičení ta! U nás vše jen žije ve zuamení náradí, jemuž poslední sjezd ke všemu ještě pomohl k větší váze, než mělo před tím.

Jako cvičení tyčemi tak i cvičení 300 veteránů činkami, kroužení kužely damských sborů a prostná cvičení dívek byla výtečně provedena. Méně přesná byla prostná hochů. Při všech nastupování a vyřízení řad bylo mnohem méně přesné, dámy v tom ohledu osvědčily pozornost a přesnost nejlepší.

Při cvičení veteránů činkami bylo diviti se s jakou elegancí a pružností i ti nejstarší i ti nejtělnatější veškeré cviky provedli.

Kdy my se toho dočkáme aby i naši starí podobně se tužili?

Podotýkám, že mezi oněmi 300 veterány byli mnozí starci, nejstarší 76letý.

(Pokračování.)

O sestavách a jich významu ve výchově družstev.

(Úvaha K. HRONA, počtění první cenou v konkursu vypsaném Pražským Sokolem.)
(Dokončení z čísla srpnového.)

Při každé hodině, v celé látce cvičební zachován býti má postup od snažšího k těžšímu, od jednoduššího k složitějšímu, než nesmí, myslím, požadavek tento býti brán slovně, tak aby snad někdo počal čtvrt hodinu výmykem předem z náskoku a končil velkým výmykem zadem aneb sestavou, v níž by všechny možné výmyky zahrnuty byly. Není účelem rozvrhu, aby v každé čtvrt hodině byly probrány všechny tvary a způsoby daného druhu, ani není našim účelem vychovati si v jednom neb dvou letech cvičence pro cirkusy. Moderata durant!

Cvičitelé musí tanouti stále na mysl jeho úkol vychovatelský v družstvu, jež nemá toliko všestranně cvičiti, ale i naučiti řádně a ladně cvičiti.

A tohoto požadavku, této důkladnosti přemrštěnou rozmanitostí cvičení nikdy se nedocílí, naopak cvičenec svede se jí s cesty pravé, s cesty uhlazenosti, vypočítavosti pohybů a stane se z něho cvičenec, jenž mnohé cvičení, mnohou sestavu třeba provésti zná, avšak vždy jen necele, rozháraně a neuhlazeně. Tato chyba do nedávna řadami našimi téměř všeobecně se vlekla a cítí ji jeden každý z nás na sobě dosaváde. My hledíme ji zastříti tvrzením, že dříve nehledělo se u nás na ladnost pohybů na předním místě, leč tím jen maruť samy sebe klameme — a proč?

Příčinou této chyby nebyla jen nestálost členstva, nebyla to jen naše neelegance v provádění cvičení, nýbrž hlavně též naše příliš soustavné si vedení při cvičení družstev, nehledící sobě ani tak řádné, důkladné průpravy cvičení, jako rychlého osvojení si povšechné znalosti jednotlivých tvarů. Do dnes daná závodnická cvičení, necht' jsou stupně jakéhokoliv, jsou-li jen poněkud nezvyklá, dají nám pernou práci, a to proto, že chybí nám k nim předchozí průprava.

Řádky těmito zdánlivě odbočili jsme od thematu, jež v rozhovor jsme si položili. Než učinili jsme tak zúmyslně, abychom jednak čtenáři před zraky předvedli chyby, s nimiž při vedení družstev zhusta se setkáváme, a v něž ze samé horlivosti sami snadno upadáme, jednak i abychom ukázali, na jakých vrátkách základech metoda naše vyučovací spočívá, váže-li se toliko na soustavnost, a kolik viny při tom na nás samých, že průměrná secvičenost naše v kvantitě i v kvalitě své — zejména v jednotách venkovských — pokulhává, pokud ovšem vina toliko v soustavném vedení družstev a nikoli také ve vyspělosti cvičitelů spočívá.

Zúmyslně uvedli jsme některé nedostatky příliš soustavného si vedení při vyučování družstev, abychom tím spíše dovedli, dle našeho mínění, správný způsob, jak družstvo methodicky vésti se má.

Měřítkem soustavným při vedení družstva budiž cvičitelé cvičební rozvrh, v němž určen rozsah cvičební látky dle průměrné secvičenosti členstva a dle bohatosti jednotlivých druhů cvičebních s ohledem na počet náradí po ruce jsoucí a na rozlohu tělocvičny. Cvičební rozvrh sloužíž za pevný rámec, uvnitř jehož buduje cvičitel výchovu svého družstva.

Od rozvrhu cvičebního, jenž vzhledem ku všem stupňům secvičenosti cvičenců sestaven jest, bez nutné potřeby se neuchyluj.

Rozvrhem cvičebním stanovený druh cvičební pojímání jest naprosto se stanoviska methodického a prováděti jej za naprostého šetření všech svrchu uvedených nároků methodiky. Zde postup od lehčího k těžšímu přísně buď zachovávan a k novému tvaru průpravou vždy cestu hledej. Tím i pozornost cvičencevu ke cvičení více upneš, provedení obmyšleného cvičení usnadníš a tím i uspokojení a zájem pro věc spíše v něm vzbudíš.

Zde zvláště k plné platnosti sestavy průpravné přicházejí při nacvičování nových elementů v družstvech slabších, ony nám dávají vlastnostmi svými i direktivu, jak vésti si máme též při cvičení družstev pokročilých. Při těchto, kde vyučování v sestavách převládá, obdobný mají sestavy průpravné význam, jenže kdežto u družstev nižších jsou předchůdci těžších prvků, zde předcházejí před sestavami složitějšími.

Tvary, jež z daného druhu cvičebního sobě volíš, buďtež průměrné zdatnosti družstva přiměřeny, schopny vzbuditi ve cvičencích zájem, a ladny, aby i krasocit v očích cvičenců vzbouzely. Neboť nejen účelem jest dodatí cvikem členstvu švarných forem těla, ale pěstovati v něm i cit pro ušlechtilou krásu těla. Proto cvičení neaesthetických užití se střež.

Chování tvé před družstvem vždy mužné buď a přímé a konsekvantní. Nic nepůsobí na družstvo tak rušivě, jako nerozhodnost cvičitelova.

Cvičení vždy sám předem udej, co možná správně ukáž a dle potřeby krátce o výhodách při provádění se zmiň. Dlouhé výklady plané jsou.

K náradí tak se postav, abys přehled maje svých cvičenců, vždy pohotově byl k jich záchraně, po případě pomoci.

O probrané látce a návštěvě družstva zvláštní knihu pečlivý cvičitel si vede, aby říditkem mu byla při opakování téhož druhu.

Důraz zvláštní třeba klásti na vyučování průpravné. Tento způsob, tušíme, jediné jest správným ve vyučování novým prvkům i sestavám, zde jediné správná jest zásada, aby bezprostředním opakováním dříve probrané látky, jednoduchým i složitým, přikročovalo se k látce nové. Způsob vyučování v stále nových, od sebe navzájem různých, vnitřní vzájemné spojitosti postrádajících sestavách nazvati sluší nemethodickým a vystříhati se ho.

Není třeba, aby v jediné čtvrt hodině probralo se 8 až 10 kombinací o zcela různých tvarech, stačíť, provedou-li se 3 neb 4 sestavy pozvolna těžší a těžší — nebo při družstvech slabších sestavy průpravné — a mění-li se v nich toliko způsoby jednotlivých tvarů a dbá-li se při nich na přesné jich provádění, jak celkové tak podrobné. Spůsobem tím pozorný cvičenec více se naučí, než kdyby procvičil 10 různých sestav bez ohledu na jich provedení.

Jaký konečně kyne prospěch cvičenci z takové čtvrt hodiny, kde několik sestav takových se mu nezdařilo? Žádný, poněvadž tím ani o píď ve výcviku svém nepostoupil. Naproti tomu způsob rozborného cvičení sestav umožňuje značně rádně jim se naučiti, neboť několikerým opakováním jedněch a těchže prvků, v jednom a tomže spojení, v jedné a téže čtvrt hodině poskytuje se cvičenci hojná příležitost sestavu rádně a za dohledu cvičitelova si nacvičiti.

Nechť družstvo slabé či silné, nechť program rozvrhu jakýkoliv, průprava látky, již probrati chce, cvičiteli v první řadě na myslí tanouti musí, jakož i jediné správné uspokojení čerpatí lze z quality a nikoli z quantity probrané látky. Tato průprava vrcholí dle našeho soudu jediné v rozboru zamýšlených cvičení, dle potřeby více nebo méně podrobném. Prvky i sestavy dané v prvcích a sestavách průpravných dříve probrati a jimi teprve k rádnému provedení daného tvaru cvičebního dospěti, jest nejsprávnější cesta, již korektního provádění cvičení a onoho zvláštního, přirozeného rytmu se dosáhne.

Že při tomto rozborném způsobu vyučování jak prvků tak sestav průpravné hlavní a vynikající úlohu hrají, jest samozřejmo, neb ony jsou hlavním, methodickým vodítkem, jež neomylně k rádnému nacvičení daného tvaru vede.

Způsobem tímto výcvik členstva přes míru se nezdrží, za to však zdůkladní se speciální jeho výcvik a zamezí se ona u tak mnohých cvičenců našich předčasná přesytnost, opírající se o klamně domnění úplné secvičenosti. Pravým klamně domnění, neboť secvičenost celková, postrádající dokonalosti v detailech, jest secvičeností nepravou, zdánlivou a podobá se vysokému domu zbudovanému na základech nízkých, vratkých.

Končím.....

Slova má mají býti varovným hlasem proti přepínání skladby sestav, ale i dokázati jimi jsem se snažil, jak liché jsou výroky těch, kdož sestavy zásadně zavrhuji. Nač však hlavně ukázati jsem se vynasnažil, jest význam sestav — najmě průpravných — ve výchově družstva. Kolik pravdy ve slovech mých leží, učí nás dlouholetá zkušenost, učí nás naši sousedé; zda vystihl jsem i mínění čtenáře, nevím, leč doufám, že aspoň ve mnohém za pravdu mi dá.

Závody Amerických Athletů.

V sobotu, dne 16. září tohoto roku odbyvali Američtí Athleti v městě Chicagu svoje velkolepé veřejné cvičení a zápasy, které byly jedny z největších toho druhu ve Spojených Státech pořádaných, neboť sjeli se sem ze všech končin země a států amerických ti nejjobratnější athleti a championi. Počasí bylo dosti příznivé, avšak obecenstva nebylo přítomno tolik, co se očekávalo. Samy anglické časopisy, které vždycky přinášejí sáhodlouhé zprávy o podobných zápasech, psaly, že něco kolem 500 osob bylo přítomno. Tu ovšem nedivíme se ani dost málo, že při českých závodech bylo též málo diváků, neboť lid náš jakož i jiní šli raději prohlídnouti si světovou výstavu, kde jest více k vidění a poučení, než marnit čas celý den v uzavřené místnosti a divati se na závody, které již několikrát viděli. Program závodů Amerických Athletů byly pouze běhy a skoky, jakož i házení váhy do dálky a podobné.

K vůli zajímavosti podávám čtenářstvu, Sokola Am. "a Sokolům zvláště výsledek závodů, jak byl sestaven v jednom anglickém časopisu měsíčním.

Prvním na 100 yardu („dash“) byl C. W. Stage, člen Cleveland A. C., druhý byl W. C. Skilinger z Chicaga, čas 10 a 0-2 vteřin. 225 yardů „dash“ uběhl první C. W. Stage, Cleveland A. C., druhý Carey F. Spence, Col. A. C., čas 22 a 0-2 vteřin; čtvrt míle první uběhl E. V. Allen, N. Y. A. C., druhý A. T. Townsend, Michigan A. C., čas 50 a 0-4 vteřin. Půl míle, první F. B. Turner, Bank Clerks A. C. druhý Frank Rove z Bostonu, čas 2 minuty 14 vteřin. Jednu míli uběhl první George W. Orton, Toronto Lacrosse A. A., druhý A. J. Walsh, Xavier A. A., čas 4 minuty 32 vteřiny. Pět mil uběhl první W. D. Day, A. J. A. C., druhý E. C. Carter, N. Y. A. C., čas 25 minut 8 a 0-4 vteřin. V běhu s překážkami, 220 yardů, byl první F. C. Puffer, N. Y. A. C., druhý W. F. Garcelon, Boston A. A., čas 25 minut a 0-4 vteřin. Jednu míli ušel první T. Shearman, N. Y. A. C., druhý S. Liebgold, Pastime A. C., čas 6 minut a 0-2 vteřin. Tři míle ušel první S. Liebgold, Pastime A. C., druhý Lloyd Collis, N. Y. A. C., čas 23 minut 44 a 0-6 vteřin. Jednu míli na kole ujel první A. A. Zimmerman, N. Y. A. C., druhý George A. Banker, Pittsburg A. C., čas 5 minut 57 a 0-2 vteřin.

Ve skoku do výše ze stoje první byl A. P. Schroaner, N. Y. A. C., 4 stopy 11 a půl palce, druhý L. P. Sheldon, N. Y. A. C., 4 stopy 9 palců.

Ve skoku ze stoje do dálky první byl A. P. Schroaner, N. Y. A. C., 10 stop 7 palců, druhý A. A. Zimmerman, N. Y. A. C., 10 stop 2 palce.

Ve skoku do výše z rozběhu byl první M. F. Sweeney, Xavier A. A., 5 stop 11 palců, druhý A. H. Green, Chicago A. A., 5 stop 10 palců.

Ve skoku do dálky z rozběhu první byl C. S. Reber, St. Louis Pastime A. C., 23 stop 4 a půl palce, druhý E. B. Bloss z Bostonu, 22 stopy 6 palců.

Váhu 16 liber těžkou hodil do dálky první G. R. Gray, N. Y. A. C., 47 stop, druhý J. S. Mitchell, N. Y. A. C., 40 stop a 4 palce. Kladivo 16 liber těžké hodil do dálky první J. S. Mitchell, N. Y. A. C., 134 stop a 8 palců, druhý B. C. Davis, Varuna Boat Club, 118 stop 6 a tři čtvrtě palce. 56liberní váhu do výše hodil první J. S. Mitchell, N. Y. A. C., 15 stop 49 a půl palce druhý Daniel Long, Boston A. C., 14 stop 4 a půl palce 56liberní váhu do dálky hodil první J. S. Miachell, N. Y. A. C., 34 stop a 5 a půl palce, druhý G. R. Gray, N. Y. A. C., 29 stop 6 a tři čtvrtě palce.

Ve skoku o tyči do výšky první byl C. T. Buckholz, 10 stop a 6 palců, druhý W. M. Stewart, Philadelphia Y. M. C. A., 10 stop 3 palce. Ve skoku o tyči do dálky první byl A. H. Green, Chicago A. C., 27 stop 5 palců, druhý C. T. Buckholz, Bank Clerks A. A., 27 stop 3 a půl palce. Ve trojskoku z rozběhu byl první E. B. Bloss, Boston A. A., 48 stop 6 palců, druhý C. S. Reber, Pastime A. C., 46 stop. Všichni tito závodníci obdrželi zlaté a stříbrné ceny; zároveň jsou zaznamenáni co mezinárodní championi Spojených Států Ameriky, při světové výstavě v Chicagu.

F. Krejčí.

Chceme-li pěstovati tělocvik, stavme tělocvičny.

Jednou z nejpálčivějších otázek — a mohu směle říci, že jednou z nejdůležitějších překážek v našem pokroku jsou naše tělocvičny. — Píšeme a deklamujeme dnes o velikém pokroku, jaký Sokolstvo česko-americké za poslední leta učinilo — avšak tak zvané tělocvičny, ústavy, kde mládež má býti tělesně vychovávána, místnosti, které sloužiti mají k tomu, aby v nich pěstována byla síla a zdraví — jsou stále takovými, jakými byly před desíti a patnácti lety — ba mnohé by za tělocvičny ani sloužiti neměly.

V poslední době obrácena byla u nás též větší pozornost cvičení žactva obého pohlaví, neboť ač tělocvik v některých městech zaváděn jest do veřejných škol, přece ještě není tam tak pěstován, aby mládež měla z něho velký užitek, a proto posíláme děti do tělocvičných ústavů, aby tam zdraví své upevnily, aby těla svá vyvínovaly, aby tam kladly základy tomu nejvzácnějšímu pokladu, který jim v pozdějším věku přináseti má nejhojnější úroky — t. j. pevné zdraví a síla. Rodičové naši, jak se zdá, důležitost tělocviku též počínají chápati, neboť některé české tělocvičny jsou žactvem v pravém slova smyslu přeplněny, avšak ústavy ty daleko nevyhovují požadavkům, neboť při stavbě místnosti sokolských až posud málo bylo dbáno toho, aby v nich mládež cvičena býti mohla rádně, tak jak děje se v jiných ústavech. Kdo má jen dosti malou zkušenost s cvičením žactva — mám při psaní článku toho na mysli žactvo věku útlého, mládež školní — ten dosvědčí, že ostatní Sokolové nemají nejmenší tušení o tom, s jakými obtížemi, s jakými nesnázemi cvičitel zápasiti musí, má-li žáků větší počet a má pečovati o jich bezpečnost.

Pokusím se krátce vylíčiti, jak měla by zřízena býti tělocvična, v níž cvičena bývá školní mládež a dle toho každý může si učiniti sám posudek, jak dalece místnosti naše účelu svému vyhovují. Cvičitel může býti sebe obratnější, ve cvičení drobné mládeže sebe zkušenější, přece jenom působení jeho spojeno jest s velikými nesnázemi hlavně proto, že tělocvičny naše nejsou zřízeny pro to, aby v nich mládež rádně vychovávána byla. Záleželi-li našim spolkům opravdu na tom, aby v místnostech jejich tělocvik rádně pěstován byl, chtějí-li, aby sokolny staly se skutečnými ústavami pro pěstování zdraví a síly — pak musejí zřizování tělocvičen věnovati hlavní péči, neboť co platno jest platiti cvičitele, když práce těchto jest ztěžována, když tito zápasiti musí stále s novými nepříjemnostmi a když nepříjemnosti ty časem tak na ně působí, že přes veškerou lásku, s jakou mládež cvičí, časem zmahá se jich pravá zoufalost a oni pomyslí, že při první příležitosti se úřadu svého raději vzdají, nežli by na dále zápasili s nesnázemi, a nežli by ponechali na sobě tu velkou zodpovědnost, jaká na ně složená jest tím, když jejich péči svěřeno jest třeba sto a více útlých dětí.

Tělocvična, v níž cvičí se mládež, má býti zřízena tak, aby jeden cvičitel lehce mohl zaměstnati tři až čtyry družstva (od 40 až do 50 dětí) a při tom na všechna dávat bedlivý pozor.

Na jedné straně mají zavěšena býti v pořadí šplhadla, takže sestavíme-li si čtyry do čtyř zástupů před toto ná-

řadí, mohou děti v bezprostřední blízkosti cvičitele pilně cvičiti a cvičitel má všechny děti na očích, může udržovati lepší pořádek o dbáti toho, aby žádné děcko nepřišlo k úrazu. Na druhé straně opět býti má zavěšeno několik párů kruhů, na nichž cvičeno jest v témž pořádku, jako na nářadí z prvu jmenovaném. Nářadí pro dívky mělo by býti vždycky více tak aby několik družstev mohlo cvičiti na blízku sebe pod dozorem učitele. Jsou tělocvičny, kde mají až čtyry malé koně, čtyry kozy, několikera bradla a hrazdy upraveny jsou tak, aby na nich vedle sebe několik družstev na jednou cvičiti mohlo. Jaký pak jest to rozdíl ve vyučování, když cvičitel může zaměstnati na nářadí tři až čtyry družstva, míti všechny žáky neb žakyně pohromadě, blízko sebe, míti všechny děti před očima — a když pak nucen jest míti v každém koutě nějaký kus nářadí, a běhati od jednoho k druhému? Za takových okolností nemůže udržeti žádoucí pořádek, nemůže dbáti, aby děcko nepřišlo k poranění, nemůže ani rádně cvičiti a vědomí zodpovědnosti, obavy před nějakou nehodou, k tomu družící se hluk, — neboť jakmile se cvičitel odebere k jinému družstvu, ostatní již povolují uzdu své bujnosti — musí za krátký čas míti zhoubný vliv na činy cvičitele, neboť tíží jej předně vědomí, že nemůže za takových poměrů učiniti povinností svým zadost, a při tom tone v ustavičném strachu, aby v některém koutě, kde mládež cvičí, nestala se nějaká nehoda. Kdo nikdy neměl na starosti větší počet žáků neb žakyň, nemůže si učiniti ani přibližný pojem o té zodpovědnosti, jaká na něm spočívá a nepochopí také nepříjemnosti, s jakými cvičitel v tělocvičnách, dle našeho posavadního způsobu zřízených, zápasiti musí.

Nedivme se pak, že v každém takovém stále zmahá se přání, aby se povinnosti své jako cvičitel co nejdříve zbavil. A co času bývá tráveno stavením nářadí! Chceme-li prováděti cvičení prostná a pořadová, pro mládež nejdůležitější, musíme napřed vše odstraniti a chceme-li po odbytí těchto cvičit na nářadí, musíme opět vše stavěti. Jaká radost byla by to cvičiti tu naši českou družtinu, která s takovou láskou tělocvik pěstuje, kdyby na př. u prostřed byla prostora pro cvičení prostná a po stranách kdyby vše bylo připraveno k cvičením nářadovým, jak shora jen částečně bylo naznačeno? A proto opakují, chceme-li pěstovati rádně tělocvik, stavme tělocvičny! Stavme místnosti, které věnovány budou výhradně tělocviku. Jen takové místnosti dají se zřídit tak, aby v nich mládež úspěšně byla cvičena — jiné nikoliv. Můžeme míti ten nejprostrannější sál, tu nejnákladnější místnost — co jest to platno, když cvičitel v ní zápasiti musí stále s takovými překážkami, o jakých s hora činěna jest zmínka? Místnost může býti třeba malá, ale upraví-li ji sbor dle plánu tělocvičen jiných, upraví-li ji dle přání těch, jimž starost o výchov mládeže jest ponechána — můžeme teprv říci, že úkol svůj rádně plníme, teprv potom můžeme říci, že veškeré své snažení k tomu obracíme, aby mládež česká byla rádně tělesně vychovávána, a aby místnosti naše staly se skutečnými ústavami, kde kladeny jsou základy tomu nejvzácnějšímu statku pozemskému, — zdraví. Kéž by naši Sokolové, kteří též děti své do tělocvičen posílají, věci této se již jednou uchopili a postarali se o to, by v této nad jiné důležité věci nastal u nás již jednou obrat k lepšímu. Že

toho se dočkáme, že v krátké době budeme moci poukázat na jednu sokolskou místnost, výhradně tělocviku věnovanou a veškerým požadavkům vyhovující, v to pevně doufám.

Na zdar!

J. Č.

Chicago, 26. října 1893.

Slet Sokolstva v Čes. Budějovicích.

Co zatím my zde v Americe připravovali jsme se ku sletu a závodům Nár. Jed. Sokolské, konalo Sokolstvo české svůj velkolepý slet na jihu českém — v Českých Budějovicích. — Podrobnou zprávu o sletu tom v listu našem pro omezenost místa podati nelze; musíme přestatí na vyňatech nejdůležitějších, jež ze zpráv uveřejněných v „Sokole“ Pražském v srpnu, září a říjnu vyjímáme:

„K podnikům sokolským přibyl nový, krásný, velký čin. Krásný vnějším leskem, velký zdarnými výsledky, jež daleko předstihly naděje. Těšíme se z toho upřímně, neboť právě v této bez hřmotu improvisované slavnosti poznali jsme znamenité úspěchy naší organizace, čilou práci na všech stranách, naši hotovost k podnikům největšího rozsahu, v čemž daleko předstihli jsme turněstvo německé v této říši, jež v poměrech daleko příznivějších, sileno živly zahraničními dovedlo na témže místě z celého Rakouska sotva polovici té účasti docílití, jaké jsme my bez hlučných vyzvání docílili.

„Slet Budějovický jest a zůstane nám jedním z nejpozoruhodnějších zjevů a bohatým zdrojem zkušeností pro případy příští, dobrým příkladem, co svede malá hrstka pilných, ochotných a horlivých pracovníků opírajíc se o mohutný peň Sokolstva. S nepatrnými poměrně prostředky, v nepříznivých poměrech provedeno tu dílo veliké, jež jest nejen ku cti Sokolstva, ale i ku chvále pořadatelů. Naši hodní stateční borci osvědčili tu způsobem překvapujícím nejen dokonalý výcvik, ale — čeho si velice vážíme — tuhou vytrvalost, sebezapření, kázeň a nadšenou lásku k věci, začež jim buď plné uznání a vroucí dík. My známe nyní, s čím můžeme počítati při rozsáhlejších podnikcích, a vědomí, že čítáme již tolik spolehlivého, utuženého, uvědomělého, sokolsky odchovaného mužstva, jest nám vydatnou oporou v plánech budoucích.

„Ještě jednou potvrzujeme si pro sebe dokonalý zdar a úspěch vystoupení toho — což v nejpilnější míře týká se především veřejného cvičení, jež bylo skvělým osvědčením vyspělosti sokolských vojů.

„Tolik považovali jsme za nutné předeslati zprávě svojí o sletu Budějovickém, který znamená vrchol letošních našich úspěchů. Vždyť již to přečetné účastenství, neobyčejný počet cvičenců na místě poměrně stranou posunutém jest úkazem vysoce zajímavým, jehož nelze tak snadno docílití. Se všech stran přichvátaly čety sokolské v Budějovice, aby přispěly k mohutnému dojmu slavnosti, od Ruohoří, Krkonoše, z družné Moravy a z Vídně sjíždělo se v předvečer sjezdu Sokolstvo v řadách nepřehledných k velkému úžasu i radosti tamnějšího lidu, který nezpřel dosud takovéto manifestace věci české na našem jihu.

„Tak již v sobotu večer nastalo vítání a slavnostní nálada uchvátla všechny mysle. Co česky mluví a cítí chvátalo pozdraviti hosty, věnčilo domy své a chaty, a byť by tu nečnely nádherné, z cizích peněz postavené slávobrány, tož — ona v s e o b e n á, upřímná, i z nejnuznějších chaloupek dýšící radost nad příchodem naším předstihovala všecken přepych a umělý lesk nepřirozených slavností. Ten tam byl cizí ráz Budějovic, český živel přišel tu na okamžik k plné platnosti, které bohda za nedlouho na vždy si tu dobude. Již v sobotu dorazily do Budějovic předvoje sokolských čet od Prahy, Vídně, Plzně, Jihlavy a vítány na všech místech co nejsrdečněji. Velké pozornosti těšila se též 12člená jízdní četa Sokola pražského, jež podnikla dalekou cestu z Prahy koňmo.

„Slavnost zahájena slavnostním představením v městském divadle, při němž přednesl starosta Sokola budějovického br. Dr. Hezky vzletný proslov od nadšeného tlumočnicka ideí sokolských br. Dra Pippicha. Po představení obdávána v prostranném sále Besedy srdečná zábava za účinkování Kmochovy kapely kolínské a koncertního kvarteta spolku „Tovačovský“. Slavnostní náladu zvýšily vzletné přípítky Dra Hezkého a br. Schmiedta-Beauchezha pojící se k vřelým pozdravům z ciziny ku sjezdu došlým“.

Přilíšnou pozornost vzájemnou nesmíme vyčítati my Sokolstvu českému ani české Sokolstvo nám. Z Ameriky poslalo ku sletu budějovickému pozdrav jedině Sokolstvo shromážděné při státních závodech Nebrasky (ve Schuyler), k našim slavnostem poslala telegrafický pozdrav pouze jednota pražská, leč telegram ten vůbec snad nadošel, aneb přišel pozdě.

„Druhého dne z rána nastal pravý přival hostů, zvláštěni vlaky od Prahy přivezly přes 2.000 účastníků, podobně četné proudy valily se k „německé baště“ všemi ostatními směry, ozdobené poyozy venkovanů, spolkové z vůkolí s vlajicemi prapory táhli za zvuků zpěvu a hudby do města, jež záhy ve všech ulicích počínalo se plnit českým lidem. Sokolské čety braly se v nekonečných řadách městem k Besedě, kdež odevzdávány prapory, vítány hlučně a srdečně od obecnstva.

„Vzhledem k velikému vzruchu a slavnostním přípravám upuštěno — jak se dalo očekávati — od valné hromady župy Husovy, načež, mezitím co ostatní se věnovali prohlídce města a zábavě, odebrali se borci na cvičiště ku zkoušce. Cvičiště nalézalo se na místě velice krásném a pro cvičení nad jiné příhodném na svěžím zeleném pažitě, který dodával cvičišti malebného veselého rázu a doplňoval úchvatně pěkný obraz cvičení. Úprava provedena přispěním bratra Jindř. Vanička a D. Hrona, kteří několik dní před tím z Prahy do Budějovic přibyli.

„Průvod byl v o d seřaděn hladce a poměrně rychle bral se od Besedy třídou Krajinskou na náměstí, obešel je a zabočil Biskupskou ulicí opět Krumlovským stromořadím na ostrov Kapucinský, kdež se nalézalo cvičiště. V průvodu bylo as 3300 účastníků z Německa, Vídně, Moravy, Slezska a Cech, v předu jelo banderium a jízdní četa Sokola pražského.

„Průvod byl vítán se všeobecným nadšením, jakého jsme málokdy byli svědky, České Budějovice a celé okolí i hosté z dále zdravili sokolské šiky s radostným zápalom a mocným rozehvěním, jak tomu nasvědčovaly slzami zrosené, ohnivé zraky typických zjevů našeho lidu jihočeského. Nadšení to dosahlo vrcholu na náměstí, jež obsazeno bylo českými spolky z Budějovic a okolí a nepřehlednými davy obecnstva.

„Konečně jsme stanuli na cvičišti obecnstvem hustě obsazeném. Cvičení spěchali do šaten, kdež jich příprava poněkud dlouho trvala, až obecnstvo počalo být nepokojným. Po delší přestávce nastoupilo konečně pět proudů po šesti členech na seřadiště a na daný povel vstoupili z pěti bran na cvičiště. Krásný, úchvatný pohled na jednotlivé, úhledné řady v stejném kroji ze sražených proudů ku předu postupující a postupně se rozstupující vzbudil hluboký dojem a přímo oslňoval diváka. Spořádaný, klidný a přece plný mohutnosti obraz ten postačil k pochopení naší organizace a povšechné kázně cvičiště naše ovládající. Vždyť i přítomní němečtí diváci, již sem přišli, aby strhali a v posměch uvedli výkony naše, s obdivem vyslovují se již o tomto prvním vstupu na cvičiště doznávající, že úspěch jeho byl překvapující a nad výkony turněstva. A doznání to znamená velmi mnoho! Ne tak přesně proveden byl rozstup a zřízení řad k cvičením prostným. Úkroky děly se nestejněm, jak co do ruchu tak co do místa.

„Cvičení prostná provedena asi 1400 cvičenci (přihlášeno 1512) dokonale a vzorně. Byl to stejný krásný obraz onoho nádherného výkonu o 2. sletu všesokolském, ba v některých oddílech ještě krásnější. Kdož by zůstal nevrzrušen pohledem na rytmicky vlnící se to moře mužných plecí a paží cvičenců, na stále se měnící obrazy, brzy stranou děb vzhůru třící paže, vypjatá prsa a odchýlené trupy tisíců, čemuž jednotný ladný kroj a kyprá zeleň dodávaly celkového zbarvení! Žel, že obraz ten tak krátko trval, zasluhoval aspoň jednoho opětování, vždyť to byl nejzdařilejší a nejúpravnější bod cvičení, který zanechal nejhlubší dojem v obecnstvu — čehož opětně důkazem chvalozpěvy cizí kritiky, jež musila při vši upjatosti, ba škodolibosti, prostná cvičení ta postaviti nad výkony turněské. — Prostným cvičením velel náčelník Č. O. S. br. Jindř. Vaniček, který vůbec převzal vedení celého veřejného cvičení.

„Po prostných srazily se proudy od středu ku přednímu a zadnímu okraji cvičiště, načež nastoupeno rychle a v pořádku po družstvech dle župních celků k nářadím, jež jednou vyměněna.

„Na nářadí cvičeno ponejvíce velmi úhledně až na staré obvyklé vady — přepínání sil těžkými výkony, jež dojem značně kazí. Nestranný pozorovatel musil tu zřítí veliký pokrok, jehož jsme od 2. sletu docílili.

„Po cvičení družstev předstoupily sbory a vzorná družstva a k vůli ukrácení času zároveň různosti a hry. To po našem soudu nebylo vhodné, neboť přirozeno, že hry ty upoutaly zábavným rázem všechnu pozornost obecnosti, kdežto vážné, znamenité výkony sborů zůstaly nepovšimnuty, a ty přece stály za podívanou. Byly to vybrané ukázky naší vysoké vyspělosti a velkého pokroku, jaký v poslední době jsme na cvičišti učinili. Všude jakoby na odiv stavěno lehké, snadné ovládnání látky, vyškolená přesnost a vybroušená uhlazenost při složitosti výkonů, ba mnohde i okázalé vyhýbání se nafouklému efektu krkolomných cviků. Překrásné vícerozcestné sestavy zejména při metách na koni na šíř, bradlech i hrazdách byly namnoze vzornými výkony prvního stupně. Též cvičení sdružená, jako na bradlech a koni na šíř s pružným nástřkem, na hrazdě a koze, hrazdě a bradlech byla čestně zastoupena, svrchovaného úspěchu pak docílilo při stejnodobém cvičení na též nářadí, jako na 4 kozách na šíř (Praž), 4 bradlech (Smíchov). I v různých místech a hrách objevily se pěkné výkony, jako kroužení s kužely (Morava, Malá Strana, Žižkov), skupiny (Plzeň), tyče (Vršovice) a j.

„Po cvičení družstev srazili se cvičenci v proud a ve sražených řadách odešli kol cvičiště do šaten. Neodůvodněné přetržení prců a vzniklé tím mezery nebyly tu na místě. Bouře pochvaly nesla se za statnými borci, kteří na významném, důležitém místě statečně uhládili slavnou čest Sokolstva, začež jim budiž opětně vřelý dik a plné uznání.“

Sletuúčastnilo se 152 jednot sdružených v 16 župách; všech Sokolů bylo 3172, z těch 2757 v kroji a 415 v občanském obleku. Cvičenců bylo 1518 ve 165 družstvech, vzorných družstev 17, cvičitelských sborů 18.

Sokol Americký.

— T. J. Sokol Tyrš v Chicagu pořádala min. měsíce zdařilé veřejné cvičení. Čekali jsme, že některý z členů jednoty té podrobnější zprávu o cvičení tom do „Sok. Am.“ zašle, však nedočkali jsme se. Myslíme, že zprávy takové především do orgánu našeho patří, a proto žádáme Sokoly všech jednot, jimž podávání zpráv přináší, aby hlavně při takovýchto příležitostech povinností svých svědomitě dbali. Za to zprávy o tanečních zábavách s radostí jim odpustíme.

— Clevelandský Sokol „Nová Vlast“, nemaje kde cvičiti, odhodlal se postaviti si vlastní sokolovnu na pronajatém pozemku na rohu ulic Louis a Sackett, kteráž dne 13. listopadu byla slavnostně účeli svému odevzdána. Každý upřímný přítel Sokolstva potěší se tímto pokrokem mladého a energického sboru. Sokolovna jeho jest síce budova nenákladná a jednoduchá, ale pro počátek poskytne Sokolu bezpečný stánek a zabezpečí jeho rozkvět. — Starší sbory sokolské, které dosud dávají s sebou šmejkati z kouta do kouta v podnájmu a někde ještě k tomu dosti vysoké nájemné platí, mohou si z podnikavosti mladého toho sboru vzít příklad.

— Těl. Jed. Sokol v St. Louis odbývala v neděli, dne 29. října, veřejné cvičení, o němž z dopisu p. Fr. Beneše, uveřejněného v „D. H.“ vyjímáme: — Navštívil jsem veřejné cvičení bujarých Sokolů a výkony jich byl jsem velice mile překvapen. Proslov měl Sokol J. Kálal, po něm seřadil Sokol V. Tříska žáky a žakyně v kruh a mládež zapěla sokolskou píseň s takovým úspěchem, že musela být opětována a nikdo pochvalou maličkým neskrblil. Potom následovala následující cvičení: 1. Kůň na šíř, Sokolové. 2. Koza na dél, Sokolové. 3. Prostocvik s tyčemi, Sokolové. 4. Kůň na dél, žáci. 5. Bradla, Sokolové. 6. Bradla, žáci a žakyně. 7. Hrazda, Sokolové. 8. Hrazda, cvičit. sbor. 9. Skupení Sokolů, žáků a žakyn. Sokolské čty vedl Sokol náčelník T. Ulrich a Sokol Hájek podnáčelník. Večer tento zajisté utkví v paměti každého účastníka a společnost setrvala v nenucené a živé zábavě až do rána. Návštěva tohoto veřejného cvičení byla veliká, síň byla naplněna až do posledního místa. Každý, kdo zajede do St. Louis se podívá čilosti bujarých Sokolů zdejších, pilně se cvičí, zpívá a občas i divadlo hraje.

— V Těl. Jed. Sokol Tyrš v Chicagu zahájena byla v neděli, dne 29. října, řada přednášek o soustavě sokolské. Přednáseti bude každé neděle br. K. Štulík od 9. do 10. hod. dopoledne. Jest to snad jediný sbor, kde o soustavě tělesné pravidelně Sokolům se přednáší. Že Sokolové tím nepoměrně víc se vzdělávají, nežli dřívím všelikých krkolomných cvičení, jest jisté. A proč ve více

borech podobné přednášky se nepořádají? Poněvadž není schopných přednášečů. To opět nás vede ku cvičitelskému kursu. Kdyby ten byl pořádán, bylo by aspoň z části nedostatku tomu odpomoceno. — Zmíněná jednota bude též každého měsíce pořádati jednu schůzi zábavnou, v níž konány budou různé přednášky a rozpravy, aby členové se blíže seznámili a aby poučovali se o věci sokolské. — Takové činnosti voláme upřímně naše Na zdar!

— Některým Sokolům nelíbí se, že list náš v posudku svém o veřejném cvičení na výstavišti Chicagském všecko šmahem nepochválil. Naproti posudku listu našeho staví posudek cvičitele něm. turněřů, K. Zappa, jenž do Turn-Zeitungu napsal, že cvičení prostrná Sokolů vzor své složitosti a obtížnosti velmi pěkně provedena byla. A přece skoro totéž řekl náš list. Na str. 107 v druhém sloupci, 13. ř. shora, stojí: „Z reje přešlo se k prostrným. Tato pokud se tyče provedení, byla provedena velmi slušně — — —“ Rej, nastoupení k prostrným a vyřízení řad list náš ovšem nepochváliti nemohl a nesměl, chtěl-li povinností své sokolské svědomitě dostatí. Nevíme, z jakých ohledů o tom p. Zapp se nezmínil. My byli jsme na tribuně i měli jsme výborný přehled celého cvičiště. A to doznati musíme, že tak trapného pocitu dávno jsme nezažili, jako při provádění zmíněné reje, při nastupování k prostrným a při vyřizování rozstupu. Že to vše bylo prabídné, dozná každý Sokol, jemuž milejší pravda, třeba trpka, než licoměrné pochlebenství. Chybou se učíme. Hleďme, aby příště bylo to lepší, abychom s dobrým svědomím pochváliti to mohli.

Náčelnické zprávy.

Za měsíc září 1893.

V T. J. Sokol v Racine, Wis., cvičeno 2krát týdně ve 2 družstvech o 6-7 členech. Žáků cvičí 25 ve 2 družstvech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, kůň na šíř a na dél, kruhy, vzpírání břemen, kužely, skok o tyči, vysoký a daleký, cvičení prostrná, tyčemi, žebřík kolmý, šplhání, pořadová na místě a v pochodu. Nejlepší Sokolové byli: Jan Černý, Jos. Janeček, J. Vaňásek, K. Hladík, J. Nikl, Jos. Vaňásek, F. Kliepera, Ant. Šafránek.

Jos. Prostředník, náč.

V Čes. Am. Sok. v Manitowoc, Wis., cvičeno 8krát ve 1 četě o 10-12 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech a koni. Nejlepší Sokolové byli: Jan Vorel, Karel Bouřel, Fr. Švejda, Lad. Nešpor.

Ant. Mlada, náč.

V T. J. Sokol v St. Louis, Mo., cvičeno 9krát ve 3 četách o 24 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni, kruhách, skoky, prostrná atd. Nejlepší Sokolové byli: V. Tříska, Franta Jeřábek, D. Bergstein, Ed. Svoboda, Jos. Šiman, Mat. Ryška, T. Karas.

Tom. Ulrich, náč.

Za měsíc říjen 1893.

V T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids, cvičeno 8krát ve 2 četách o 8-10 členech. Cvičeno na koni, bradlech, hrazdě, skoky a vzpírání břemen. Pokrok uspokojivý.

J. J. Urban, náč.

V T. J. Sokol v St. Louis, Mo., cvičeno 9krát ve 3 družstvech o 24 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni, prostrná atd. Nejlepší byli: V. Tříska, Jos. Duchek, K. Bergstein, K. Tříska, Tom. Karas.

Tom. Ulrich, náč.

V T. J. S. V South Omaha, Neb., cvičeno 8krát ve 2 četách o 7 členech. Cvičeno na bradlech, hrazdě, kůň na šíř a na dél. Nejlepší Sokolové byli: Jan Vornáčka, Jan Onesor.

Fr. Vávra, náč.

V T. J. S. Čechie v Chic., Ill., cvičeno 9krát ve 2 četách o 10 členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, kůň na šíř a na dél a prostrná. Nejlepší Sokolové byli: Churaň, Martinek, Šusterka, Kudrna, Jebavný a Vác. Kotek.

Fr. Pecival, náč.

OZNÁMENÍ VYLOUČENÍ.

Sbor Těl. Jed. Sokol v Newarku oznamuje a stvrzuje tímto, že následující Sokolové byli z onoho sboru vyloučeni: Pro nedbalost: Fr. Holeček. Pro neplacení: Emil Oktavec, Václav Vojáček, Josef Král, Jan Beneš, Franta Páj, Franta Švácha, Franta Turek. Odstoupili: Jan Staněk a Jan Kotlan.

Jmenem T. J. Sokol v Newarku

Vác. Ptáčník, taj.

DOPISY.

Chicago, dne 5. listopadu 1893. — (Ze Sokola Slovanské Lípy.) — Ve čtvrtek, dne 25. října t. r. odbyvala Slovanská Lípa svoji mimořádnou schůzi, do níž svoláni všichni členové k tomu účelu, aby se zvolil 15členný výbor, který by měl na starosti práci na naši příští nové budově, která má být postavena na rohu Lincoln ulice a 12. Boulevardu. Výbor, který byl zvolen a důvěra mu dána sestává z následujících Sokolů: Štěpán Bílek, Josef Jurka, A. M. Kapsa, Jos. Kostner, Jakub Pádecký, Josef Hladovec, Václav Havel, Moric Poláček, J. Mašek, Josef Dušek, Frant. Mencl, Fr. Randák, Stanislav Halík, J. Němeček, Karel Štulík.

Ze zprávy cvičitele Františka Hešika podané ve schůzi dne 2. listopadu vysvitá, že přihlásilo se večerních žáků v měsíci září 44, z těch pravidelně cvičilo 30 žáků; v měsíci říjnu cvičilo, večerních žáků průměrně 36. Cvičitel F. Hešik hledí vždy též, aby i zpěvu naši žáci se přiučili, zvláště sokolským písním, což jest chvályhodné, neboť naučí-li se naše mládež americká české sokolské písně hned z mládí, přilne k nám tím více, až bude starší, neboť co se z mládí člověk naučí, k starosti to nezapomene.

Dále jest mi se též zmíniti o tom, že naši cvičící členové Frant. Hešik, Otto Bartoš, Fr. Kubá, Robert Doskočil, Bohumil Krejča a Alois Jirsa účastnili se veřejného cvičení, které pořádala Chicago Athletic Association ve své nové rozsáhlé a veškerým cvičebním nářadím opatřené budově na Michigan Ave., ve čtvrtek večer, dne 26. října t. r. Netřeba zde podotýkati, že vystoupení našich Sokolů na Amaričany učinilo dobrý dojem a přineslo mravní úspěch jak nám tak i Sokolstvu a Češtvu vůbec.

Sokolové naši cvičili na hrazdě, bradlech, a koni. Podotknouti sluší, že atleti jakož i ředitel tohoto cvičení přijali velmi laskavě naše Sokoly. Ředitel poděkoval našim Sokolům za ochotu, kterou atletům prokázali.

Zde naskytuje se nám řici několik slov. Kdykoli Sokolové, totiž cvičící členové našeho sboru účastnili se některého veřejného cvičení amerických atletů, byli v „Sokole Americkém“ prohlásování za „sporty“ a podobně. Bylo jim spíláno bůh sám vi čeho se byli dopustili, i z Čech od jednoho prý vynikajícího Sokola bylo sem do „Sokola Amerického“ psáno, aby prý tomu komedianství a „sportu“ byla učiněna přítrž.

My, Sokolové američtí, usedli v této nové vlasti po mnoho roků nejsme tak horkokrevní jako některý Sokol z Čech sem k nám na pár dní zavítává, který se zde sotva nají a pak začne hanobit Ameriku, abychom hned vzali do ruky pero a vyvraceli všecky ty nesmysly a jměna hrubá, která již delší čas byla vrhána na nás Sokoly americké v orgánu tomto. Zvláště Sokolové takoví, kteří Ameriku ani neviděli a o ní píší, nezaslouží povšimnutí, neboť nevědí co činí. Ostatně dalo by se napsat o tom mnoho, raději však o tom pomlčím, neboť náš orgán jest a má být časopisem odborným, orgánem Sokolstva Amerického, nikoli však orgánem jednotlivce, který by si do něho psal co sám chce a co se jemu líbí. Protož myslím že nyní za pořadatele Fr. Liera náš orgán stane se tím, čím být má.

Na zdar!

Fr. Krejčí,

nikoliv Krejča, jak posledně bylo vysázeno.

Pozn. red. — Orgán náš být má neunavným hlasatelem myšlenek šlechtitelských, horlivým obhájcem a podporovatelem podniků dobrých a neuprosným nepřitelem a karatelem všeho malicherného, špatného a nepravého. Takovým byl orgán náš za redakce předešlé a jiným nebude ani za redakce nynější. Víme nač bratr dopisovatel naráží. Své doby účastnilo se několik členů Sokola „Slov. Lípy“ závodů přetahování provazem („tug of war“) sathlety jinonárodními. Redakce „Sok. Am.“ přetahování provazem co sport zdraví škodlivý přísně odsoudila. A byla v právu. Není nic hunsnějšího než pohled na „tahouny“, jimž přepnutím sil očí z důlků vystupují, pění na rtech se objevuje a posléze smrtelná zšinalost na tvář se ukládá; často se stává, že některý z tahounů po zápasu bez sebe klesne. Tu napadnouti musí každému, že tahounství takové zdraví jest na škodu. Pak nastává listu našemu povinnost nepřistojnost takovou vytknouti a před ní varovati. Pěstujeme náš tělocvik k vůli zdraví, a nek vůli tomu, abychom na zdraví si škodili. Nelze-li jednotlivce důvody rozumovými od počínání takového odvrátiti, nezbývá nám ovšem než osudu jejich

je ponechat, leč jednota, k níž patří, měla by jim rozhodně zakázati, aby při takových příležitostech jména její nezneužívali, aby nehanobili jména českého Sokolstva. — Jestli pak některý z bratrů našich z Čech s dobrým úmyslem na některou vadu naši nám poukáže, nemusíme se naň proto durdit; máme mu spíše být za to vděční, že nám ukazuje cestu, kterak můžeme stát se lepšími. Co je špatné, zůstane špatným tak dobře v Americe jako v Evropě. Z pravidla pak lépe vidí ten, kdo stojí opodál, nežli ten, kdo jest věci této účastněn. Dokonalými nejsme my zde ani naši bratři v Čechách, a nikdy nebudeme, poněvadž je to nemožnost. Můžeme však být lepšími, a k tomu dospějeme jen tím, budeme-li si na naše chyby poukazovati a vynasnažíme-li se povědět chyb těch se zbýti. To ví bratr Krejčí též, jenž jako horlivý Sokol a dlouholetý pilný dopisovatel do „Sok. Am.“ již sám mnohou chybu Sokolstvu vytknul.

Cedar Rapids, Ia., dne 3. listopadu 1893. — Tak jako obyčejně byl v jednotě naší po Chicagských závodech chvíli odpočinek a potom opět začato s větší pilností a pořádkem lepším, než býval. V členstvu našem povstala agitace ve prospěch nového koně, kterého se nám dostane a jiné nářadí, kteréž pomalu a po kousku stále doplňujeme.

Cvičí se pravidelně na třech hlavních nářadích a skoky; v neděli je pak členstvu volno a cvičí a učí se na nářadí, na kterém si přeje. Ke konci pak se cvičí skoky o tyči.

Tak v neděli, dne 21. a 28. října skočili následující Sokolové výšku, o které jest zřídka kdy slyšeti. Tak skočil bratr Jan Hac 9.6 st., M. Mašek 9.4, Ant. Vondráček 9, Jos. Šimánek 9, Václav Pohorský 9 a Ferd. Engelthaler 8.10. Doufám, že každý přivědčí, že jsou to skoky málo kdy vidané a byly by tím vzácnější, kdyby byly provedeny na našich závodistiích. Doufejme že toho dokážeme.

Velice nás těší, že opět nastoupí četa starších Sokolů v „řad“ a též bude cvičiti, což jest následování hodno. Též se vyjádřili, že budou cvičiti pilně, by při prvním veřejném cvičení mohli též podílu brát.

Cvičící členové, jakožto jádro členstva, odbývá každé poslední úterý schůzi, ve které se jedná o tělocvik o přípravách k němu a p. Po schůzi následují zpěvy, řeči, debaty, vůbec volná zábava.

Šibřinkový výbor se opět sešel a zahájil činnost svou a pilně sbírá materiál pro časopis svůj „Šibřinky“, které vyjdou o dvou vydáních, jedno před a druhé po vánocích.

Na zdar!

J. J. Urban.

Omaha, Neb., dne 16. října 1893. — Jednota naše založena byla dne 3. září 1877 a jest nyní šestou nejstarší jednotou přiměřenější k N. J. S. Od času založení až do doby, kdy ustanoven Sokol K. Štulík společným cvičitelem, cvičeno v jednotě naší nepravidelně, jelikož nedostávalo se nám cvičitele, který aspoň poněkud byl by cvičení řídil. Cvičeno jenom tehdy, kdy měl být obyčejný výlet a kdy očekáváno od Sokolů, aby nějaký div na hrazdě provedli. Da se opět zavřena bude. Nemělo však k tomu dojíti, neb v tu dobu as opět vzal a jemu má naše jednota co dokazovati, na jaké výši naši cvičící členové se nalezají. Nyní po řadu let cvičí od 20 do 30 členů ve dvou družstvech a velké množství žáků navštěvuje cvičení.

Cvičí se v tělocvičně najaté. Však i tomu má být odpomoženo. As před rokem vznikla myšlenka v jednotě naší, aby konečně přikročeno bylo k založení stavebního fondu. Nejprve uloženo každému členu, aby přispěl do stavebního fondu jedním dollarem každého čtvrtku, a pak uspořádán počátkem května t. r. bazar, který vynesl přes \$1700.00, tak že stavební fond vykazuje nyní něco přes dva tisíce dollarů. Dostí dobrý počátek, však kdy ku stavbě bude přikročeno, jest nejisté, neb staveniště v obvodu české čtvrtě jest příliš drahé a kde by pozemek se našel levnější, jest příliš vzdálen. Doufám však, že dlouho nebude to trvati, kdy aspoň na řádnou tělocvičnu se zmůžeme.

Nejstarší členové cvičící u naší jednoty nepřesahují 25 roků. Cvičí se soustavně za vedení Sok. Jos. Pecivala, který opět as před 2 měsíci k nám přivítal a úřad cvičitele převzal.

Ohledně cvičitelského kursu nepřemýšleno dosti v naší jednotě; však pevně doufám, že kdyby kurs pořádán byl, byl by oblesán aspoň jedním členem a většina členů našich byla by pro uskutečnění kursu cvičitelského.

Cvičitel Pecival zařídil školu tělocvičnou pro dívky a věru radost se podívati na tu řadu dívek, které jednou týdně se tuží, aby jednou rozmnožily sbor Sokolek, který právě nyní nějak pokulhává.

K. W. Bartoš.

Coal City, dne 26. října 1893.—Na dotazník zasláný odpovídám: Všechn členů při našem sboru jest 24 a z těch jest 9 cvičičích. — Stáří nejstaršího cvičiče Sokola jest 25 let. — Dále cvičí též 10 žáků. — Cvičí se v místnosti najaté, která má rozměru 36 stop délky, 24 šířky a 13 výšky. — Žáci cvičí třikrát týdně, totiž v pondělí, ve středu a v pátek, vždy od 7 do 8 hodin. Členové cvičí v ty samé dny od 8 do 9 hodin neb déle, jak cvičitel za dobré uzná. — Sbor náš odbýváti bude zábavu dne 22. listopadu, z výtěžku zábavy té chceme si poříditi koně ku cvičení. — Náš sbor byl založen dne 13. srpna 1892. — Na zdar! Za Sokolskou Jednotu „Horník“

Václav Petřík, tajemník.

Milwaukee, Wis., dne 31. října 1893.—(S chůze řád n á.) Schůzi zahájil Ant. Kolman. — Nepřítomen E. Chrudimský. — Protokol z minulé schůze přijat. — Účty podané od soudců Kmenta a Hirsauera byly poukázány k vyplacení. — Resignace od Sok. Straky společného cvičiče byla položena na stůl, jelikož byl Sok. Straka od 1. října odvolán. — Na žádost sborů T. J. S. Horník a T. J. S. Newark o zaslání společného cvičiče bylo ujednáno vysvětlit, že není možno žádosti oné vyhovět pro přítomný čas. — Na účet od Sok. F. Holka za stravování Sok. Straky po dobu, kdy Sok. Straka cvičil sbory v Chicagu má jednatel oznámiti, by Chicagské sbory onen účet v rozpočtu zapravily. — Na žádost T. J. S. v New Yorku o vzorek klobouků a košile má být odpověděno, že se právě o ně vyjednává. Žádost ústředního výboru o vysvětlení ohledně Památníku ponecháno novému výk. výb. — Zasláné listky a dluhopisy k zakoupení od sboru T. J. S. Podlipný ve prospěch nové síně téhož sboru mají být zaslány zpět s vysvětlením, že v. v. nemá práva takové kupovat. — Usneseno, by byl vypsán konkurs o nového společného cvičiče pro N. J. S. — Usneseno, zvolit výbor na sestavení nových stanov dle zápisů z posledního sjezdu. Do výboru zvoleni jsou Waněček, Šisler a Kaplan. — Usneseno, požádat pořadatele S. Am. o vypracování cenníku pro oznámky na obal S. A. a o předložení jej v. výboru. Usneseno, požádat Sok. Voborského o vyšetření náčrtek pro tisk diplomů pro N. J. S. — Usneseno, vypsát konkurs na tisk S. A. pro rok 1894.—Předložen rukopis „Příruční knížky pro cvičiče“ sepsaný Sok. Strakou, se žádostí, by jej, v. v. dal do tisku na svůj náklad. Rukopis odevzdán tělocvičnickému výboru k prozkoumání. — Tim schůze ukončena.

Na zdar!
Moudrý, taj.

Příjem:

T. J. S., Schuyler, Neb., 2. čtvrtletí 1893.....	\$ 9.50
přeplatila.....	60
T. J. S. Fuegner, L. I. City, 3. čtvrtletí 1893.....	5.60
T. J. S., Newark, 2. čtvrtletí 1893.....	6.86
část 3. čtvrtletí 1893.....	3.64
T. J. S. Podlipný, Detroit, 3. čtvrtletí 1893.....	11.90
Č. A. Sokol, Manitowoc, 3. čtvrtletí 1893.....	8.20
T. J. S. Budivoj, Detroit, 2. čtvrtletí 1893.....	9.50
Vráceno Ústředním výborem z Chicaga.....	152.00
Úhrnem.....	\$207.80

Vydání:

F. Lierovi tisk a výprava S. A. č. 10. roč. 15.....	\$65.00
Presbyterian Hospital, lékařská obsluha Sokola Petra Hacc.....	57.25
V. E. Hirschauovi, Baltimore, služné a výlohy co soudci.....	50.00
Ant. Kmentovi, Omaha, výlohy co soudci.....	25.30
P. Strakovi doplacen na cestovné výlohy.....	17.97
Úhrnem.....	\$215.52

Výkaz hotovosti.

V rukou pokladníka od předešlé schůze.....	\$123.55
Příjem za měsíc říjen 1893.....	207.80
Úhrnem.....	\$331.35
Vydání za říjen.....	215.52
Hotovost dne 1. listopadu 1893.....	\$115.83
Uloženo v 4proc. reg. bondech Spoj. St.....	\$1356.00
Úhrnem.....	\$1471.83

KONKURS
na tisk „Sokola Amerického“ na rok 1894.

Výkonný výbor N. J. S. přijímá nabídky na tisk „Sok. Am.“ v rozměru 9x12 palců, o 16 stránkách, v obale, na němž tištěny mají být různé oznámky. Nabídky nechť se dějí na 300 výtisků a pak za každých dalších 100 výtisků. Nechť jest zahrnuta v tom též i výprava. Odpovědi musí se nalézat v rukou jednatele do 15. prosince. Výbor vyhrazuje si právo přijmouti kteroukoli nabídku. — Na zdar!

P. A. Waněček, jed., 650—17 St.

Společný cvičitel.

Národní Jednota Sokolská hledá všestranně vzdělaného cvičiče tělocviku co společného cvičiče. — Služné \$75.00 měsíčně. — Cestovní výlohy kryje Nár. Jed. Sokolská, ubytování a stravování obstarají bezplatně sbory, u kterých cvičitel cvičí. Nabídky přijímá jednatel. — Na zdar!

P. A. Waněček, jed.,
650—17th Street, Milwaukee, Wis.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

- VÝKONNÝ VÝBOR NARODNÍ JED. SOK. V MILWAUKEE WIS.:
- A. Kolman, starosta, 1332 Vliet St.; T. Gresl, náměstek; Petr A. Waněček jednatel, 650—17th Street; F. Moudrý, tajemník, 663—12th St.; P. V. Schissler, pokladník, 207 Grand Avenue; Frant. Kaplan, A. Pittner, K. Jiran, E. Chrudimský.
  - SOKOL SLOVANSKA LÍPA Chicago, Jind. Hájek, 139 W. Taylor St.
  - PLZEŇSKÝ SOKOL Chicago; taj. B.W. Nejedlý 427 W. 18th St.
  - T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; jed. Jos. Burian, 1730 Hoehn St.
  - TĚL. J. ČECHIE Chicago; taj. P. Tůma, 490 N. Ashland Ave.
  - TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; J. Budín, 1362 Fondu Lac Ave.
  - T. J. SOKOL Omaha; taj. Vác. Bláha 1232 So. 14th St.
  - T. J. S. PRAHA, Town of Lake, Ill., tajemník Josef Slavík, 1922—47. St.
  - T. J. SOKOL, New York; taj. Al. Bohdanecký, 1291 First Ave.
  - KLATOVSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. Lurie, 963 Van Horn St.
  - SOKOL CHICAGO, Chicago; taj. K. Bareš, 1337 W. 21st St.
  - SOKOL JED. BLESK Baltimore; jed. Josef Láns, 1024 N. Wolfe St.
  - T. J. S. BUDIVOJ, Detroit Mich.; j. J. Jileček, 231 Rowena St.
  - T. J. SOKOL Newark, N. J. V. Ptáčník, taj., 319 W. Kinney St.
  - T. J. S. TYRŠ, Chicago, Ill. T. Souhrada, 786—18th St

- S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; jed. T. Beníšek, 3491—3rd Av.
- TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; J. Hurka, 241 So. 2nd St.
- T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., taj. J. Koutník, 90 Sunswick St.
- SOKOL ČECH, Cleveland, O.; taj. J. M. Zeman, 4 Smith Ave.
- T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb.; taj. Fr. Pavlik, 22nd bet. Q & R Sta.
- T. J. SOKOL WESTFIELD, MASS. taj. Boh. Kupec, 9 Sibley St.
- T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; j. Em. Novák, 53 Williams Av.
- T. J. S. MLADOČECH, Racine, Wis. J. Dostal, 1200 N. Wis. St.
- T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; taj. Jan Brt.
- T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; taj. Jos. Kudláček.
- ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; taj. Ant. Kostlivý.
- TĚL. J. SOKOL TÁBOR, Chicago, J. Král, 1503 W. 40th Pl.
- T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., taj. Josef Otradovský.
- ČES. AM. SOKOL, Braidwood Ill., taj. Cyril Maleček, Box 46.
- T. J. SOKOL, Crete Neb. taj. J. S. Melcer.
- T. J. SOKOL, Linwood, Neb., taj. Tomáš Duda.
- T. J. S. ČESKÝ LEV, Oxford Junction, Ia.; taj. Jan Sobotka.
- SOKOLSKÁ JEDNOTA HORNÍK, Coal City, Ill., V. Petřík, Box 96
- T. J. S. PLATTSMOUTH, Neb., J. J. Nejedlý.
- T. J. SOKOL, East Saginaw, Mich.
- T. J. SOKOL NOVÁ VLAST, Cleveland, O.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Fr. Lier, pořadatel, 408 East 71st Street, New York. P. A. Waněček, jednatel výk. výb. N. J. S., 650—17th St., Milwaukee, Wis.
Předplatné a veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.